

BIC

TWEE GEDICHTEN

Eddie Besselsen - Twee gedichten
 Brabant Cultureel / Brabant Literair Jrg. 57, nr. 1 & 2, Februari 2008

Gedicht

EDDIE BESSELSSEN

Mijn vader stak de brand
 in het aardappelloof
 Blauw stapte de avond
 uit de losgeslagen grond
 Ik stond voor het open raam
 rook de adem van de dood
 maar hield me groot
 omdat ik geen geloof bezat noch
 verstand van opgegeven zaken had
 Twee vuurpunten dansten
 bij de heg elkaar tegemoet
 Er werd een taal gefluisterd
 die ik niet verstond
 Ergens klonk klagend een trompet
 Toen de wereld en ik
 verduisterd waren viel
 de herfst over mijn aangedaan gemoed
 Voortaan bracht weemoed mij naar bed

Tijd

Toen ik verleden noch toekomst
 slechts een uitdijend heden was
 belandde ik plots in de eerste klas
 waar mij de les werd gelezen
 in taal rekenen het ontleden
 van Gods wereld en de tijd
 Kennis die ik met strijd tot me nam
 Ik werd mij sinds het duiden van de klok
 bewust van eindigheid en dood
 Daar stond ik in een speekwartier
 met lood in het lijf te staren
 naar vertier en venijn om me heen
 We gaan er allemaal aan wilde ik schreeuwen
 maar deed dat niet vocht tegen een verdriet
 gelijk Daniel met oudtestamentische leeuwen
 en zag hoe het leven al bijna overleden
 mij en het schoolplein verliet
 Nu nog trek ik het me aan
 Een afdrager blijft het bestaan
 waarmee ik me alle dagen dien te kleden

Copyright
Brabant Cultureel
CuBra
De Auteur

